

Chương 61

CÁI CHẾT HẾT SỨC AN LÀNH CỦA THÁNH CẢ GIUSE

Vì giờ đây Thánh Cả Giuse đã đạt đến mức thánh thiện Thiên Chúa đã tiền định cho Ngài và Ngài đã lập được rất nhiều công phúc trọng đại, nên Thiên Chúa muốn đưa linh hồn Thánh Cả ra khỏi thân xác để đến cư ngụ tại Ngục Tổ Tông và đem Tin Mừng giải thoát sắp được thực hiện đến cho các vị tổ phụ thánh thiện trong đó.¹

Thánh Cả Giuse cảm thấy những giờ phút cuối cùng của cuộc đời Ngài trôi qua rất nhanh. Thánh nhân nhận thấy các thiên thần đang mời gọi linh hồn diễm phúc của Ngài ra đi và đến an nghỉ nơi lòng tổ phụ Abraham. Hơn nữa, tình yêu Thiên Chúa ở nơi Ngài giờ đây nóng rực hơn bao giờ hết và khiến cho Ngài hao mòn. Một cuộc xuất thần tuyệt cao đến chiếm đoạt Thánh nhân, và Ngài được ở trong tình trạng đó suốt nhiều giờ đồng hồ, mật thiết hiệp thông với Thiên Chúa và được nếm hưởng những hoan lạc thiên đàng.

Sau đó, Thánh Cả Giuse gượng sức nói chuyện với Chúa Giêsu và Đức Maria đang túc trực bên cạnh. Thánh nhân xin hai Đấng tha thứ tất cả những thiếu sót của Ngài trong suốt quãng thời gian Ngài được diễm phúc chung sống với hai Đấng. Thánh nhân cảm ơn về tất cả tình yêu thương hai Đấng đã dành cho Ngài, về sự nhẫn nại chịu đựng của hai Đấng đối với các lầm lỗi của Ngài, về

vô vàn những phúc lành hai Đấng đã thực hiện cho Ngài, và về mọi ân sủng mà hai Đấng đã xin Cha Trên Trời ban xuống cho Ngài.

Thánh Cả Giuse cũng biểu lộ tấm lòng biết ơn về sự ân cần và quan tâm mà Chúa Giêsu và Đức Maria đã dành cho Ngài trong suốt quãng thời gian bệnh tật đau đớn lâu dài. Cuối cùng, Thánh Cả chân thành cảm ơn Chúa Cứu Thế về tất cả những gì Người đã chịu và cả những gì Người sẽ chịu trong tương lai để hoàn tất chương trình vĩ đại cứu độ nhân loại. Thánh Giuse không quên sót một lời nào Chúa Giêsu và Đức Maria đã từng nói với Ngài, và ghi nhớ tất cả những nghĩa cử yêu thương mà hai Đấng đã dành cho Ngài. Và như một biểu hiện tình yêu thấm thiết dành cho người bạn đời trinh khiết thánh thiện, Thánh Cả Giuse đã rưng rưng nước mắt và chân tình ủy thác công việc chăm sóc Đức Maria cho Chúa Giêsu. Khi ấy, Thánh Cả Giuse đưa mắt chăm chú nhìn Đức Maria, không chỉ bằng một tình thân thánh thiện, mà còn với một sự mặn nồng thấm thiết, vì bao thống khổ và cay đắng mà Thánh nhân biết hiền thê của Ngài sẽ phải gánh chịu trong cuộc thương khó và tử nạn của Chúa Cứu Thế. Thánh Cả cho rằng khi ấy Đức Maria nhất định sẽ bị ruồng rẫy và bị đắm chìm giữa một đại dương khổ thống và buồn thảm.

Một lần nữa Chúa Giêsu lại đặt Thánh Cả Giuse làm quan thầy phù trợ các linh hồn hấp hối, và Thánh nhân cũng bày tỏ thái độ chấp nhận sứ vụ, vì Ngài mong ước được giúp đỡ mọi người. Thánh Cả khiêm tốn xin Chúa Giêsu và Đức Maria chúc lành, và khẩn khoản xin hai Đấng đừng từ chối Ngài. Thuận theo ước muốn ấy, Chúa Giêsu và Đức Maria đã chúc lành cho Thánh Cả Giuse; tuy nhiên, với lòng khiêm nhượng, Chúa Giêsu và Đức Maria cũng ngỏ ý xin được nhận phép lành của Ngài. Trong thái độ vâng phục và rất hiền từ, Thánh Cả Giuse đã chúc lành cho Chúa Giêsu và Đức Maria.

Những ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa trong tâm hồn Thánh Cả Giuse giờ đây càng lúc càng bùng lên mãnh liệt. Tuy nhiên, các cơn đau cũng gia tăng dữ dội và bước vào giai đoạn hấp hối, Thánh Cả Giuse thấy mình hoàn toàn bùng cháy và nóng bỏng trong tình yêu Thiên Chúa. Thánh nhân ngược mắt nhìn lên trời một lúc, rồi lại quay sang nhìn Chúa Cứu Thế, và quay lại nhìn hiền thể rất thánh của Ngài. Đến lúc này, Thánh nhân lại tìm được niềm vui trong sự chiêm ngắm ấy.

Thực vậy, Thánh Cả Giuse đã nhận được mọi sự nâng đỡ từ Chúa Giêsu và Đức Maria, hai Đấng đã được Ngài trung thành bảo bọc. Theo từng nhịp thở, Thánh Cả xưng tụng Thiên Chúa Cha, rồi kêu lên hai thánh danh cực trọng Giêsu và Maria, và nhờ đó, Ngài đã được hưởng những niềm vui khôn tả. Chúa Giêsu đứng sát kề phía đầu của Thánh Cả Giuse, Chúa áp bàn tay của Thánh nhân vào bàn tay của Chúa và nói cho Ngài về vinh quang, tình yêu và lòng quảng đại của Cha Trên Trời. Những lời ấy thấm ngập vào tận linh hồn của Thánh Cả Giuse đang hấp hối, và làm cho Ngài bùng cháy lên tình yêu Thiên Chúa.

Khi giây phút sau hết của cuộc đời Thánh Cả Giuse đã điểm, Con Thiên Chúa mời linh hồn điểm phúc ấy băng ra khỏi thân xác của Thánh nhân, để được đón nhận vào đôi tay cực thánh của Chúa, và từ đó, được phó cho các thiên thần hộ tống vào Ngục Tố Tông. Để đáp lại lời mời gọi ngọt ngào ấy, Thánh Cả Giuse hạnh phúc trút hơi thở cuối cùng trong một hành vi yêu mến nồng nàn, sau khi đã kêu hai thánh danh cực trọng Giêsu và Maria.² Ôi, đích thực là một linh hồn vô cùng điểm phúc!

Lúc ấy, Chúa Cứu Thế đón lấy linh hồn hiền phụ Giuse trong đôi tay thánh thiện của Người, rồi cho Mẹ Rất Thánh của Chúa được nhìn thấy trong thần trí, để nhờ đó, Mẹ được an ủi trước nỗi đau thương vì người bạn đời thánh thiện và trung thành của Mẹ đã ra đi. Thật vậy, Đức Maria đã được an ủi khi nhìn thấy linh hồn rất trọn lành của Thánh Cả Giuse được tỏ điểm bằng các nhân

đức và ân sủng, đồng thời tràn đầy những công phúc. Đức Maria sốt sắng cảm tạ Cha Trên Trời về cái chết an lành của Thánh Cả Giuse, phu quân thánh đức của Mẹ, và hết sức vui mừng vì sự thánh thiện của linh hồn điểm phúc ấy.

Khi từ già cõi đời này, Thánh Cả Giuse được sáu mươi mốt tuổi.³ Thân xác Ngài được một luồng sáng kỳ diệu bao phủ và tỏa ra một hương thơm ngào ngạt. Sự tuyệt vời của Thánh nhân vẫn không thay đổi, trông Ngài như một thiên thần trên thiên đàng; vì thế, ai trông thấy Thánh Cả Giuse cũng động lòng tôn kính.

Tin buồn về cái chết của Thánh Cả Giuse được loan truyền khắp vùng Nazareth. Mọi người đều thương khóc, nhất là các thân hữu của Ngài. Giờ đây, người ta kể cho nhau nghe các nhân đức cao vời của nhân vật thánh thiện mà tất cả họ đã từng được gặp gỡ. Một đám đông đã tụ họp để chiêm ngắm khi xác thánh được kiệu đi trong cuộc lễ an táng được tổ chức sau đó. Như đã nói ở trên, mọi người đều ngỡ ngàng trước vẻ tốt đẹp lạ thường của thi hài vị thánh, và họ xưng tụng Thánh Cả Giuse thực sự là một con người đầy thần khí Thiên Chúa và đã chu đáo giữ trọn Thánh luật. Hơn nữa, mọi người đều xúc động sâu xa và cảm thương đến rơi lệ.

Thi hài điểm phúc của Thánh Cả Giuse đã được Chúa Giêsu và Đức Maria tiễn đưa, cùng với một số phụ nữ đạo đức, những người đã dành cho hiển thể thánh thiện của Thánh Cả những lời an ủi. Các thiên thần có nhiệm vụ tôn vinh Đức Vua và Đức Nữ Vương thiên đàng cũng hiện diện và ca hát, mặc dù mọi người ở đó không nhìn thấy các ngài cũng chẳng nghe được tiếng hát của các ngài. Trong thế giới tự nhiên, một sắc thái hoan hỉ cũng tỏ hiện rất rõ ràng. Bầu trời trở nên quang đấng và dịu mát, chim chóc ca hát líu lo khác thường và làm mọi người ngạc nhiên. Tất cả những người hiện diện còn được cảm hưởng một mùi thơm ngọt ngào tỏa lan từ thi hài đáng kính của Thánh Cả Giuse.

Sau khi nghi thức an táng theo phong tục Do thái đã hoàn tất, Chúa Giêsu và Đức Maria trở về nhà. Các bằng hữu và thân quyến lại kéo đến an ủi hai Đấng, nhưng chỉ trong một lúc ngắn, và sau đó, hai Đấng lại được yên tĩnh.

Ngay vào thời điểm Thánh Cả Giuse già từ cuộc đời, nhiều người tại Nazareth cũng như các địa phương giữ Lễ Luật Moses khác cũng từ trần. Tuy nhiên, ngay khi những người này còn đang hấp hối, thì Thiên Chúa đã tỏ cho Thánh Cả Giuse biết. Mặc dù lúc ấy đã cận kề giờ chết, nhưng Thánh nhân vẫn muốn thực hiện nhiệm vụ là quan thầy của các linh hồn hấp hối. Thánh Cả dâng lời khẩn nài sốt sắng lên Thiên Chúa để cầu cho họ được ơn cứu độ. Thiên Chúa đã khứng nhận lời cầu xin của Thánh Cả Giuse, và với lòng nhân lành, Người đã ban cho tất cả những người lúc đó đang hấp hối được thật lòng ăn năn về tội lỗi của họ. Vì thế, các linh hồn ấy đã được cứu thoát, nhờ công phúc và lời cầu nguyện của Thánh Cả Giuse.

Hơn nữa, Thiên Chúa cũng muốn an ủi người đầy tớ tín trung của Người khi chuẩn nhận lời cầu xin của Ngài. Thực vậy, làm sao Thiên Chúa có thể khước từ lời cầu xin của một linh hồn thánh thiện, một người đã tha thiết yêu mến, đã kiên trung phụng sự, đã khiêm nhượng và ngoan thảo vâng theo mọi lệnh truyền, đã chu đáo tuân giữ Thánh Luật và đã nỗ lực noi theo tấm gương sáng ngời của Chúa Giêsu và của Đức Maria?

CHÚ THÍCH

1. Sauvé viết rằng (op. cit., Elevat. 28): "Lạy Thánh Giuse, linh hồn cha vẫn chưa được ân ban những niềm vui thiên đàng. Bù lại, Chúa Giêsu đã ủy thác cho cha một sứ mạng nhất định rất cao quý đối với linh hồn đầy yêu mến của cha. Mặc dù phận sự của cha không phải là tỏ bày cho nhân loại trên trần gian những mẫu nhiệm Thiên Chúa đã

lở ra cho cha, nhưng cha đã được tiến định để giải bày cho các linh hồn lành thánh thời Cựu Luật đang cư ngụ nơi miền huyền nhiệm, là Ngục Tổ Tông.

"Con chiêm ngưỡng tình yêu lớn lao của cha, nguồn hứng khởi của cuộc sống và nguyên nhân cái chết của cha, sức mạnh thúc đẩy sự mạng ở bên kia thế giới của cha. Một lần nữa, bằng ngôn ngữ các thiên thần, được thôi thúc nhờ tình yêu hiến phụ đối với Chúa Giêsu và tình yêu hôn ước đối với Đức Maria, cha đã nói với các linh hồn lành thánh tại Ngục Tổ Tông về Chúa Giêsu và Đức Maria.

"Cha đã nói với hai ông bà nguyên tổ: 'Người miêu duệ của ông bà, Đấng được tiến định sẽ đạp đạp đầu cự xà đã sống với tôi suốt ba mươi năm.' Cha đã nói với tổ phụ Jacob: 'Tôi đã bóng ảm Đấng Messiah, Đấng ngài loan báo sẽ đến.' Cha đã nói với ông Moses: 'Vi đại tiên tri sắp sửa lên tiếng với trần gian! Chính tôi đã ly trần trong vòng tay của Người, và Người còn gọi tôi là cha nữa đấy.' Và với tiên tri Isaiah, cha nói: 'Đức Trinh Nữ ngài đã tiên báo là mẹ tương lai của Đấng Emmanuel thực sự đã sống với tôi và gọi tôi là phu quân, và tôi đã đón nhận Con của Đức Nữ làm con của mình. Do đó, Đấng 'Emmanuel,' Thiên Chúa uy quyền cũng đã sống dưới mái nhà của tôi và đã được tôi chu cấp. Hơn nữa, chính lòng yêu thương bao la của Người dành cho tôi đã cứu tôi khỏi phải nhìn thấy những khổ hình khiếp hãi mà thánh nhân đã tả ra, và cũng vì tình yêu ấy, chẳng bao lâu nữa Người sẽ giải cứu thế gian và mở cửa thiên đàng.'

"Thực vậy, khi nghĩ đến tất cả những niềm vui, lòng tri ân và ngưỡng mộ của các linh hồn trong ngục tổ tông, dường như tôi tin rằng lòng sùng kính của Chúa Giêsu và Đức Maria đối với Thánh Giuse đã khởi đầu tại nhà Nazareth, giờ đây tiếp tục được giới thiệu nơi Giáo Hội vô hình trong Ngục Tổ Tông, và từ đó, sẽ từng bước truyền lan khắp Giáo Hội trần gian, Giáo Hội này một ngày kia sẽ thực hiện lòng sùng kính ấy một cách toàn vẹn, và qua đó, làm cho các phần tử được đẩy tràn niềm ngưỡng mộ và yêu mến nhiệt thành, như một tiến cảm của yến tiệc muôn đời mai sau trên thiên quốc.

"Với tình yêu thảo hiếu, Chúa Giêsu nhất định đã hộ tống Thánh Giuse xuống Ngục Tổ Tông và tỏ cho Thánh nhân mẫu nhiệm: Người sẽ xuống nơi ấy – một mẫu nhiệm vẫn được nhắc nhớ hằng ngày trong tâm trí chúng ta qua các lời kinh và thánh thi của Giáo Hội, nhưng chúng ta ít khi lưu tâm cho đủ."

2. Các tín hữu Công Giáo vẫn tin rằng Thánh Giuse đã từ trần trong tay Chúa Giêsu và Đức Maria. Phụng vụ Giáo Hội đã chúc tụng đặc ân cá biệt này:

“Ôi, Đáng hạnh phúc sung mãn, diễm phúc vô vàn – trong giờ sau hết của Ngài, Chúa Kitô và Đức Trinh Nữ đã cùng lặng lẽ đứng kề bên và chiêm ngưỡng.”

(*Thánh thi giờ Kinh Sáng*)

3. [Bản tiếng Ý cho biết Thánh Giuse đã qua đời vào một ngày thứ Sáu, lúc 21 giờ (*ventuno*), vì Thánh nhân đã ao ước được từ trần vào đúng thời điểm Chúa Giêsu tử nạn. Thoạt đầu, điều này dường như tạo ra một mâu thuẫn, như thể mẹ Maria Cecilia Baij, hoặc những người diễn dịch lời của mẹ, đã sai lầm. Tuy nhiên, có thể hiểu rằng: lúc 21 giờ là lúc mặt trời lặn, nên tự nhiên được coi là điểm kết thúc một ngày cũ và khởi đầu một ngày mới, theo tập tục của người Athenians và người Do Thái. Ngoài ra, nếu tìm hiểu tường tận hơn (x. *Alfred Hoare's Italian Dictionary*, Cambridge U., 1925), chúng ta thấy trong tiếng Ý, “*le ventiquattro*” là lúc 24 giờ, nhưng cũng có nghĩa là “lúc mặt trời lặn”; và “*le ventire*” là lúc “23 giờ,” nhưng cũng có nghĩa là “giờ trước lúc mặt trời lặn.”

[Do đó, ở đây có thể hiểu “*venturo*” là “ba giờ trước lúc mặt trời lặn,” tức là khoảng 3 giờ chiều, thời điểm Chúa Giêsu tử nạn như vẫn được chấp nhận, tương đương với “giờ thứ 9” theo cách chia một ngày thành mười hai giờ, bắt đầu từ 6 giờ sáng đến 6 giờ chiều; và chia đêm thành bốn canh, mỗi canh ba giờ, từ 6 giờ chiều đến 6 giờ sáng của ngày hôm sau. – Lời dịch giả].

Về việc Thánh Giuse qua đời vào ngày 19 tháng Ba, xin xem Lepicier (*De S. Joseph*, p. 239). Giáo Hội dường như cũng chấp nhận ngày này, nên phụng vụ kính Thánh Giuse cử hành vào ngày 19 tháng Ba cũng hát rằng:

“Thánh Giuse, Đáng chúng ta trung thành vui mừng tôn kính, chúng ta hân hoan ca ngợi những vinh thắng của Ngài,

“Hôm nay đã đáng được hoan hưởng những niềm vui của cuộc sống vĩnh cửu.”

(*Thánh thi giờ Kinh Sáng*).